

Pondelok 8. februára 2016

Text: Am 5, 21 – 24

²¹Nenávidím, zavrhujem vaše sviatky, neznášam vôňu vašich zhromaždení. ²²Keď mi prinášate spaľované obete, vo vašich daroch nemám záľubu, na obete spoločenstva z vašich tučných zvierat sa nepozriem. ²³Preč odo mňa s hlukom vašich piesní! Nechcem počuť hudbu tvojich hárf! ²⁴Ale nech sa právo valí ako vody a spravodlivosť ako stály potok!

Piesne: ES č. 483, 648

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ámos bol Bohom poslaný, aby zbúral falošnú sebaistotu a samospravodlivosť Izraelcov. Sú to ostré riadky. Hospodín vraj neznáša a zavrhuje ich sviatky, nemôže cítiť vôňu slávností. Zápaly a dary neobľubuje, brnkanie hárf nechce počúvať. Čo spôsobilo v Božích očiach takú averziu k bohoslužobnej praxi izraelského ľudu? Odpoveď je vo verši 24. Vyzerá to tak, že navonok v náboženskom živote všetko fungovalo: bohoslužby sa konali, obete sa prinášali, sviatky sa dodržiavali a slávnosti sa slávili. A predsa si národ musí vypočuť tvrdé slová. Bohoslužby a náboženstvo sa totiž oddelili od každodenného života. Viera v Hospodina sa obmedzila na kult a z náboženstva sa vytratil rozmer vzťahu. Prirodzeným dôsledkom tohto dvojakeho života bola sociálna aj súdna nespravodlivosť v národe. Keďže Boh svoj národ miluje, poslať proroka, aby poukázal na skutočný koreň tejto nespravodlivosti, ktorý je v povrchnej a formálnej zbožnosti.

Aké slová by napísal Ámos na adresu súčasných evanjelických cirkevných zborov či našich rodín? Služby Božie sa v našich zboroch konajú, slovo Božie sa zvestuje, sviatosti sa prisluhujú, mladí či starší sa stretávajú aj v iných spoločenstvách... Teda aj u nás navonok náboženský život funguje. Existuje v našich zboroch náboženský život aj vtedy, keď sa nekonajú žiadne slávnosti, keď nie je žiadny sviatok, keď nie sú služby Božie? Neurobili sme niečo podobné ako Izraelci a nezavreli sme zbožnosť do kostola?! Neohraničili sme ju na niekoľko formálnych stretnutí? Je súčasťou našej viery každodenné spytovanie sa a pokánie? Cez dnešné verše Písma svätého nám Hospodín jasne ukazuje, že zbožnosť nie je kultúra, ale je to spôsob života. Že nie je len korením života, ale je to spôsob, akým žijeme všedné i nevšedné dni. Je to spôsob, akým komunikujeme; spôsob, akým sa rozhodujeme; spôsob, akým podnikáme; spôsob, akým vedieme svoje rodiny; spôsob, akým pristupujeme k službe v cirkvi... Ide o náš vzťah s Ním. Dva dni predtým, ako vstúpime do obdobia pôstu, nám prorok Ámos pripomína, že ľuďom síce vieme pred očami namaľovať krásny obraz, no pred Bohom neskryjeme nič. On vidí a žiada viac. Žiada teba i mňa – celého. Kiež nás Duch Svätý v týchto veciach usvedčuje a premieňa, posilňuje i buduje. Kiež si posväcuje svoj ľud, aby Mu bolo milé to, čo sa deje v našich cirkevných zboroch. Amen.

Modlitba:

Hospodine, uvedomujeme si, že Ty vidíš viac, ako vidia naše oči. Nenávidíš povrchnosť, falošnosť a pretváрку. Voláme preto a prosíme: Ukáž nám, čo sa Ti na našom kresťanskom živote nepáči, ukáž nám, čo je zlé v našej cirkvi. Kvôli Ježišovi Kristovi buď k nám milostivý a odpusť, keď našej zbožnosti chýba každodenná úprimnosť. Ved' nás Duchom Svätým tak, aby sme vo všetkom svojom konaní, všednom i nevšednom, mali pred očami Teba. Amen.

Mgr. Tomáš Valašík, zborový kaplán v CZ ECAV Banská Štiavnica (HOS)